

MATTHEÛS

19:10-12

Het huwelijk draait niet om persoonlijk geluk, en sommigen ontvangen de gave om celibatair te leven.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/19-10-12

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Echtscheiding en hertrouwen volgens Jezus	5 min	3
2	Gods norm tegenover die van de cultuur	6 min	5
3	De reactie van de discipelen op het huwelijk	3 min	8
4	Heiligheid boven persoonlijk geluk	7 min	9
5	Ongehuwd leven als gave van God	4 min	13
	Om verder te lezen		15

1

Echtscheiding en hertrouwen volgens Jezus

De vorige keer keken we naar de eerste negen verzen van Mattheüs 19. Daar vragen de Farizeeën Jezus wat Hij van echtscheiding vindt en wat geldige gronden voor echtscheiding zouden kunnen zijn. Jezus antwoordt dat er geen geldige gronden voor echtscheiding zijn, al kunnen er wel ongeldige gronden zijn. Dat wil zeggen: als een vrouw overspel pleegt binnen de relatie met haar man — als zij dus haar verbond met haar man schendt door overspel te plegen — of natuurlijk als een man overspel pleegt tegenover zijn vrouw, dan kan in zo'n geval een echtscheiding toegestaan zijn. Maar je kunt dat geen geldige grond voor echtscheiding noemen, want overspel is geen gerechtvaardigd gedrag. Toch gebeurt het, geldig of niet. En omdat het gebeurt, kunnen sommigen worden beschouwd als niet langer gebonden aan het huwelijk.

Maar dat is niet waar het Jezus werkelijk om gaat. Jezus leert niet: 'Het is prima om van je vrouw te scheiden als zij overspel heeft gepleegd.' Dat is alleen de gedachte die achter Zijn eigenlijke uitspraak staat, namelijk dat het niet is toegestaan om om iets minder ernstigs van je vrouw te scheiden. De vraag die Hem werd gesteld en die deze opmerkingen van Hem uitlokte, was:

En de Farizeeën kwamen naar Hem toe om Hem te verzoeken en zeiden tegen Hem: Is het een man toegestaan zijn vrouw om allerlei redenen te verstoten?

MATTHEÛS 19:3

Zijn antwoord was:

Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoererij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

MATTHEÛS 19:9

De reden daarvoor is dat een man overspel pleegt wanneer hij zijn huwelijksgeloften schendt door met een andere vrouw overspel te plegen. En een vrouw pleegt overspel wanneer zij haar huwelijksgeloften schendt door met een andere man overspel te plegen. Zelfs als de staat zegt: 'Wij erkennen dat dit huwelijk ontbonden is. Wij spreken een echtscheiding uit. Je bent vrij om te hertrouwen,' betekent dat niet noodzakelijk dat God die vrijheid verleent.

Ik spreek tot een groot publiek waartoe heel wat gescheiden mensen behoren, onder wie ikzelf. Ik heb nooit zelf een echtscheiding nagestreefd, maar mijn eerste vrouw is bij me weggelopen, is van me gescheiden en heeft vele malen overspel gepleegd. Eerlijk gezegd beschouw ik mezelf daardoor bijbels gezien als iemand die in de positie verkeerde om te hertrouwen. Dus ben ik hertrouwd, en ik ben vandaag de dag getrouwd. Het is duidelijk dat ik niet iemand ben die elke echtscheiding en elk hertrouwen veroordeelt. Daarom voelde ik me vrij om in die bijzondere omstandigheden te hertrouwen.

Tegelijkertijd moet je niet verwachten dat ik hier licht over denk, want Jezus denkt hier niet licht over. Ik wil precies het standpunt innemen dat Hij innam, en dat is dit: als je huwelijkspartner overspel pleegt en je op grond daarvan van je huwelijkspartner scheidt, dan ben je vrij. De echtscheiding die de staat op die gronden uitspreekt, is dan geldig in de ogen van God. Zoals ik de leer begrijp, kun je hertrouwen.

Maar als je om minder ernstige redenen van je huwelijkspartner bent gescheiden — stel dat je huwelijkspartner nooit overspel heeft gepleegd, maar je om de een of andere reden toch van hem of haar bent gescheiden en de staat de echtscheiding heeft uitgesproken — dan wijst Jezus erop dat de staat misschien een echtscheiding heeft uitgesproken, maar God niet. God heeft in zo'n geval geen echtscheiding uitgesproken,

omdat je daar in Zijn ogen geen gronden voor had. Hoewel je in de ogen van de staat dus niet meer getrouwd bent, ben je in de ogen van God nog steeds met die eerste huwelijkspartner getrouwd.

Als je in zo'n situatie opnieuw trouwt, doet het er daarom niet toe wat de wetten van het land zeggen. De wetten van het land kunnen zeggen: 'Je bent vrij van je eerste huwelijk. Je bent nu wettig met een tweede persoon getrouwd.' Jezus zegt:

Nee, volgens de wet mag dat misschien.

De Joodse wet in Zijn tijd stond dat inderdaad toe. Maar Hij zegt dat God er niet zo naar kijkt. In zo'n geval ziet God het zo: je tweede huwelijk is geen huwelijk. God geeft er geen toestemming voor. God erkent het niet. Hij noemt het overspel, omdat je eerste huwelijk nog steeds intact is. Door te hertrouwen pleeg je eenvoudigweg overspel tegenover je eerste vrouw, die wat God betreft nog steeds je vrouw is.

2

Gods norm tegenover die van de cultuur

Christenen moeten vaak krachtig tegen de stroom van onze cultuur ingaan. In de afgelopen dertig of veertig jaar heeft onze cultuur over de kwestie van echtscheiding en hertrouwen waarschijnlijk een bijna volledige ommekeer gemaakt. Zo'n veertig jaar geleden waren er in de Verenigde Staten echtscheidingen, en ook daarvoor waren die er al. Toch heerste er nog steeds sterk het besef dat echtscheiding een tragische mislukking betekende en in veel gevallen iets zondigs was. Sommige mensen gingen scheiden en de samenleving keek hen daarop aan. Daarom werd er op hen neergekeken en schaamden zij zich er enigszins voor, omdat zij inzagen dat het iets slechts is als je je geloften niet nakomt. In sommige gevallen vonden zij hun huwelijk naar hun eigen oordeel ondraaglijk, en daarom stapten zij er toch uit. Maar zij wisten dat dit niet werkelijk is wat mensen behoren te doen, en de samenleving wist dat ook.

Maar in de afgelopen veertig jaar is de houding van onze cultuur enorm veranderd. Tegenwoordig beginnen mensen aan een huwelijk met de vaste veronderstelling dat zij kunnen scheiden als het niet goed gaat. Wanneer mensen inderdaad scheiden, vindt niemand dat hij daar veroordelend over moet zijn. De gedachte is: 'Iedereen

heeft recht op een beetje geluk. En als dat huwelijk hen niet gelukkig maakt, waarom zouden zij dan geen ander huwelijk mogen zoeken en nog een beetje geluk mogen hebben voordat hun leven voorbij is?’ Die houding is natuurlijk volkomen in strijd met de Schrift. Wanneer christenen Jezus Christus beginnen te volgen en zeggen: ‘Ik ga Zijn leer volgen,’ zullen zij merken dat zij op veel punten botsen met de cultuur — en dit is een van die punten — soms zelfs radicaal botsen.

Als we het onderwijs van Jezus trouw willen volgen, zullen we moeten stellen dat wanneer de staat een echtscheiding toestaat, dit niet betekent dat God een echtscheiding toestaat. Soms doet Hij dat misschien wel, afhankelijk van de gronden, maar in andere gevallen niet. God erkent de echtscheiding niet. Dat betekent ook dat hoewel de staat misschien een huwelijksvergunning verleent aan mensen die gescheiden zijn, er gevallen zijn waarin God het huwelijk niet goedkeurt en het in sommige gevallen zelfs overspel noemt.

Als ik in de huidige cultuur een volgeling van Jezus wil zijn, besef je dan in welke positie mij dat brengt? Het betekent dat ik naar bepaalde situaties zal moeten kijken waarin mensen zonder geldige gronden zijn gescheiden en een nieuw huwelijk zijn aangegaan. Misschien hebben ze binnen die nieuwe huwelijken zelfs gezinnen en kinderen gekregen. Als ik trouw wil zijn aan wat God zegt, zal ik iets zeer impopulairs moeten zeggen: „Dit tweede huwelijk van jullie is overspel. Het is in Gods ogen geen huwelijk. De kinderen uit dit huwelijk zijn buitenechtelijk. Het zijn kinderen van overspel.”

Je kunt er zeker van zijn dat ik niet erg populair zal zijn als ik dat tegen mensen zeg. Maar ik moet beslissen of het voor mij belangrijker is om populair te zijn in een wereld die God de rug heeft toegekeerd, of om trouw te zijn aan God. Ik zal je één ding zeggen: op de oordeelsdag, wanneer we voor God staan, zullen we beslist hopen dat we ervoor hebben gekozen trouw te zijn aan God in plaats van populair bij de wereld.

En de wereld gaat voorbij met haar begeerte; maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.

1 JOHANNES 2:17

Er zal een enorme schaamte zijn bij degenen die God tegenover de wereld hadden moeten vertegenwoordigen, maar die gewoon met de wereld meegingen en vertrouwden op het oordeel van de wereld in plaats van op dat van God.

Dit is geen lichte zaak. Begrijp je hoe zwaar dit is? Ik hoop het. Het betekent dat er in onze samenleving mensen zijn die wettig gescheiden en wettig hertrouwd zijn, maar dat God in sommige gevallen, misschien wel de meeste, noch hun echtscheiding noch hun nieuwe huwelijk erkent. Ze leven in omstandigheden waaraan God eenvoudigweg het juiste etiket geeft: het heet overspel. De Bijbel zegt in 1 Korinthe 6:

Geen overspeler zal het Koninkrijk van God beërven.

1 KORINTHE 6:9-10

Is het niet verdrietig hoe vaak mensen Gods normen licht hebben opgevat en zichzelf diep, diep, diep in de problemen hebben gebracht? De Bijbel zegt:

Goed verstand geeft gunst, maar de weg van de trouwelozen is onbegaanbaar.

SPREUKEN 13:15

Er zijn veel mensen die van hun echtgenoot of echtgenote zijn gescheiden en er met iemand anders vandoor zijn gegaan, of die later iets met iemand anders zijn begonnen. Ze negeerden wat God zei. Misschien kon het hun niet eens schelen wat God zei. Of, nog erger, misschien kon het hun wel schelen wat God zei, maar heeft de gemeente hun verkeerd voorgesteld wat God zegt. Daarom draagt de gemeente er de verantwoordelijkheid voor dat ze verkeerd zijn ingelicht. In sommige gevallen handelden ze op advies van de gemeente en deden ze dingen die Jezus verbiedt.

Kijk nu eens in wat voor puinhoop ze zitten. Dat ze in een puinhoop zitten, betekent niet dat ze een ongelukkig huwelijk hebben. Misschien zijn ze op dit moment wel heel gelukkig. Het probleem is dat ze geen gelukkig huwelijk hebben; ze leven in gelukkig overspel. Hoe gelukkig ze ook mogen zijn in hun overspel:

Geen overspeler zal het Koninkrijk van God beërven.

1 KORINTHE 6:9-10

Daarom zal het hun, hoeveel geluk het nu ook brengt, in de eeuwigheid geen geluk brengen.

Ik hoor niet veel predikers deze dingen zeggen, maar wie kan ze vanuit de Schrift weerleggen? Let wel, ik zeg niet dat ieder geval van echtscheiding en hertrouwen zonde is. Dat is niet zo. Jezus Zelf stond echtscheiding en hertrouwen toe wanneer de echtscheiding gegrond was op de ontrouw van de partner, dat wil zeggen seksuele immoraliteit. Maar in andere situaties zei Hij dat zo'n nieuw huwelijk overspel is.

3

De reactie van de discipelen op het huwelijk

De zwaarte van deze situatie ontging de discipelen niet, die erbij stonden en naar dit gesprek luisterden. Het gesprek dat in Mattheüs 19 staat opgetekend, vond eigenlijk plaats tussen Jezus en de Farizeeën. Maar nadat Hij klaar was met spreken tegen de Farizeeën, reageerden de discipelen, die hadden staan luisteren, zelf op Zijn opmerkingen. We vinden hun reactie in vers 10. Zijn discipelen zeiden tegen Hem:

Zijn discipelen zeiden tegen Hem: Als de zaak van de man met de vrouw er zo voor staat, is het beter niet te trouwen.

MATTHEÛS 19:10

Dit is wat ze zeggen: ze waren opgegroeid in een samenleving waarin ten minste één van de invloedrijke stromingen binnen hun godsdienst, de Joodse godsdienst, een man toestond van zijn vrouw te scheiden wanneer hij haar moeilijk kon liefhebben,

haar moeilijk kon verdragen of moeilijk met haar kon samenleven. Als hij haar niet langer aantrekkelijk vond, als haar persoonlijkheid scherp en onaangenaam was, of als ze slecht kon koken of het huishouden slecht deed, kon hij gewoon drie keer zeggen: „Ik scheid van je,” en dan lag ze eruit. Onder de Joodse wet moest hij haar eigenlijk een scheidbrief geven. In oudere culturen hoefden ze alleen maar drie keer te zeggen: „Ik scheid van je.” Maar het punt is dat een man van zijn vrouw kon scheiden zodra hij het huwelijk met haar lastig of onaangenaam vond. Met dat als culturele norm zou iemand kunnen denken: „Nou, het huwelijk, misschien ga ik dat eens proberen. Ik ben nu niet getrouwd. Misschien zou ik in een huwelijk gelukkiger zijn dan als alleenstaande. Ik kan het proberen, en als het geen gelukkigere situatie is, kan ik eruit stappen en op zoek gaan naar een andere situatie waarin ik gelukkiger zou zijn.”

Weet je, mensen die geobsedeerd zijn door hun eigen geluk zullen merken dat de opmerking van de discipelen heel sterk weerklank vindt in hun eigen gedachten. Want de discipelen zeiden: ‘Wacht eens even. Als ik trouw en ik niet van mijn vrouw kan scheiden tenzij ze overspel pleegt, en de kans dat ze dat doet niet erg groot is, dan betekent dit dat ik aan haar vastzit, zelfs als ze uiteindelijk nogal onaangenaam blijkt te zijn, zelfs als ik in een situatie terechtkom die me niet bevalt. ‘Als dat zo is,’ zeiden ze, ‘dan is het beter om helemaal niet te trouwen.’ Natuurlijk lijkt de onderliggende filosofie achter de uitspraak van de discipelen sterk op die van onze moderne cultuur: als ik niet gelukkig ben, wil ik niet in een situatie blijven. Dat wil zeggen: ik wil niet in een situatie terechtkomen waarin ik misschien niet gelukkig ben en waaruit ik niet weg kan.

4

Heiligheid boven persoonlijk geluk

Het christendom roept ons op om ons door iets totaal anders te laten motiveren. De motivatie van een christen, tenminste zoals die in de Schrift wordt beschreven en door Jezus Zelf wordt belichaamd, is dat ik niet langer leef om het mezelf naar de zin te maken. Ik leef om God te behagen. Mijn geluk heeft niet de hoogste prioriteit. Dat God tevreden over mij is, heeft de hoogste prioriteit.

Betekent dit dat ik als christen niet gelukkig zal zijn? Nee. Deze houding biedt juist een veel grotere kans dat ik gelukkig ben. Want als ik geobsedeerd ben door het vinden van geluk, zal ik merken dat het me telkens ontglipt. Geleidelijk aan zal ik gewend raken aan de situatie die me ooit gelukkig maakte, en die zal voor mij alledaags en saai worden. Ik zal op zoek gaan naar nieuwe opwindning. Ik zal op zoek gaan naar iets nieuws en vernieuwends dat opnieuw die gelukzalige ervaring kan oproepen die ik eerder in een bepaalde situatie had, in een huwelijk of in iets anders.

Omdat ik dus voortdurend een toestand van geluk en gelukzaligheid najaag, moet ik steeds weer naar nieuwe situaties overstappen wanneer de oude situaties me niet langer vermaken of prikkelen. Wie altijd zijn eigen geluk zoekt, is juist degene die waarschijnlijk nooit echt gelukkig zal zijn, of in elk geval niet blijvend gelukkig.

Het christendom roept mij op om op te houden mijn eigen geluk na te jagen, dat in te ruilen voor het najagen van heiligheid, en ernaar te streven iemand te zijn die God gelukkig maakt. Als ik God gelukkig maak, en als dat werkelijk is wat ik wil, dan zal ik gelukkig zijn zolang ik Hem gelukkig maak.

Misschien begrijp je dit idee niet. Iemand die leeft om een ander gelukkig te maken, zal tegenwoordig waarschijnlijk het etiket geestesziek of codependent opgeplakt krijgen, of iets dergelijks. Dit is een nieuw en belachelijk etiket dat wordt opgeplakt op mensen die eenvoudigweg deugdzaam zijn. Door de hele geschiedenis heen, voordat we deze psychobabbelachtige etiketten voor gedrag kregen, werd iemand die zijn eigen geluk opzette om anderen gelukkig te maken als onzelfzuchtig beschouwd. Hij werd als een deugdzaam mens beschouwd, als iemand die in staat was het ene op te offeren om een hoger ideaal te bereiken.

Deze dingen zijn altijd, en terecht, als deugdzaam gedrag beschouwd. Maar in een samenleving waarin mijn eigen geluk, eigenwaarde, zelfverwerkelijking en vervulling tot de hoogste doelen worden gemaakt, een samenleving die verdorven en volkomen verward is, wordt deugd tot ondeugd en wordt wat goed is kwaad genoemd. Laat het maar kwaad genoemd worden als ze het kwaad willen noemen, maar ik blijf toch voor het goede kiezen.

Het is nog altijd deugdzaam wanneer iemand zegt: ‘Ik zal niet mijn eigen geluk zoeken. Ik zal proberen God te behagen.’ Wanneer iemand die omslag werkelijk in zijn denken heeft gemaakt en heeft gezegd: ‘Luister, ik heb niet van nature het recht om gelukkig te zijn, maar God wel. Daarom is het zinnvoller dat ik probeer Hem gelukkig te maken dan dat ik eis dat ik gelukkig ben,’ en wanneer ik mijn eigen geluk eenmaal niet langer tot een kwestie maak, dan is het verbazingwekkend hoe gelukkig ik kan zijn. Dan maak ik deze waanzinnige, eindeloze en onbevredigende jacht op geluk niet langer tot het doel van mijn leven.

Als ik heiligheid najaag, datgene in mij wat God behaagt, dan zal ik geen vragen stellen zoals de discipelen deden. De discipelen zeiden: ‘Als ik mijn vrouw nooit kan verlaten, zelfs niet als ik ongelukkig met haar word, dan kan ik maar beter helemaal niet trouwen.’ Dat zou waar zijn als jouw geluk het enige is wat ertoe doet. Maar een christen wordt geroepen om zich door iets anders te laten motiveren.

Ik zou niet moeten vragen: ‘Als ik ongelukkig ben in het huwelijk, kan ik er dan uitstappen?’ De vraag is: ‘Of ik nu gelukkig ben in het huwelijk of niet, wat zou God gelukkig maken? Wat zou Hem behagen dat ik binnen dat huwelijk doe?’

Als God van mij vraagt dat ik in een situatie blijf waarin ik niet langer graag verkeer, maar het Hem behaagt dat ik trouw ben, het Hem behaagt dat ik me aan mijn geloften houd, en het Hem behaagt dat ik offers breng en ontberingen verdraag om te doen wat juist is, dan zij het zo, als dat God behaagt. Als het mijn Koning behaagt, dan behaagt het mij. Daar kies ik voor. Welnu, als dat waar is, dan kan het toch een gelukkige situatie zijn om in een huwelijk te blijven, zelfs als dat huwelijk niet erg gelukkig of bevredigend is. Want degene die erin blijft, weet dat wat hij doet zijn Koning behaagt, Die hij liefheeft en Wiens welbehagen het enige is waarnaar hij werkelijk verlangt. Zo kan elk huwelijk een gelukkig huwelijk worden.

Ik zei eerder dat mijn eerste huwelijk geen gelukkig huwelijk was. Mijn eerste vrouw pleegde herhaaldelijk overspel, en uiteindelijk verliet ze me en scheidde ze van me. Maar in de jaren waarin ze overspel pleegde en nog bij me woonde, was het geen gelukkige tijd, dat kan ik je verzekeren. Ik wist dat ze overspel pleegde. Ze deed daar

niet zo geheimzinnig over, en in die jaren toonde ze beslist geen enkele vriendelijkheid of liefde tegenover mij, hoewel ze bij me woonde. Als er ooit een ongelukkig huwelijk was, dan was het dit wel.

Mijn eigen opvatting was echter — en dit moet ik verduidelijken — dat ik wist dat ik volgens de Schrift gronden had om te scheiden. Maar toen ik over de situatie bad, oordeelde ik toch dat het God meer zou behagen als ik in het huwelijk bleef. Het was geen huwelijk dat mij enig genoegen schonk, maar ik putte er veel voldoening uit dat ik God in deze kwestie behaagde. Het lag in Gods handen, niet in de mijne, om te beslissen of het huwelijk zou voortduren. Zoals later bleek, duurde het huwelijk natuurlijk niet voort. Mijn vrouw verliet me, scheidde van me en trouwde uiteindelijk met iemand anders. En later deed ik dat ook.

Maar het punt is dat het huwelijk net zomin bedoeld is voor mijn geluk als het leven zelf bedoeld is voor mijn geluk. Voor de christen is het leven zelf bedoeld om God te behagen. Paulus zei:

Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

FILIPPENZEN 1:21

Als ik getrouwd ben, maakt het huwelijk deel uit van mijn leven.

De discipelen waren zelf nog niet helemaal zover. Ze beschouwden persoonlijk geluk nog steeds als het doel van het leven en zeiden daarom:

Als een getrouwde man, zoals Jezus zegt, vastzit aan een vrouw die hem misschien niet altijd gelukkig maakt, dan moet het wel goed zijn om niet te trouwen.

5

Ongehuwd leven als gave van God

Het is interessant dat Jezus het op een bepaald niveau met hen eens was toen ze zeiden dat het goed is voor een man om niet te trouwen. Hij zei:

Maar Hij zei tegen hen: Niet allen vatten dit woord, maar alleen zij aan wie het gegeven is.

MATTHEÛS 19:11

Mattheüs 19:11-12:

Maar Hij zei tegen hen: Niet iedereen kan dit aanvaarden, alleen de mensen aan wie het gegeven is. Sommige mannen zijn zo geboren uit de moederschoot, andere zijn door mensen ontmand en weer andere hebben zichzelf ontmand omwille van het Koninkrijk der hemelen. Wie dit kan aanvaarden, moet het aanvaarden.

Jezus sprak de uitspraak van de discipelen dat het goed is voor een man om niet te trouwen niet tegen. In sommige gevallen kan het inderdaad goed zijn voor een man om niet te trouwen. Er zijn inderdaad eunuchen, dat wil zeggen mensen die celibatair leven. Letterlijk is een eunuch natuurlijk iemand die gecastreerd is, maar ik denk dat Jezus de term hier figuurlijk gebruikt voor iemand die als een eunuch leeft: iemand die zichzelf niet per se castreert, maar die celibatair leeft, alsof hij er niet is voor zijn seksuele bevrediging. Hij is er uitsluitend om God te behagen.

Sommigen maken zichzelf eunuch ter wille van het Koninkrijk van God. Jezus geeft aan dat dit iets goeds is. Hij zegt:

Want er zijn ontmanden die uit de moederschoot zo geboren zijn; en er zijn ontmanden die door de mensen ontmand zijn; en er zijn ontmanden die zichzelf ontmand hebben om het Koninkrijk der hemelen. Wie dit vatten kan, laat die het vatten.

MATTHEÛS 19:12

Maar Hij zei dat niet iedereen dat kan. Hij zei dat sommigen deze gave hebben ontvangen en anderen deze gave niet hebben ontvangen. Dat is wat Hij zegt. Niet iedereen kan deze uitspraak aanvaarden, namelijk dat het goed is voor een man om niet te trouwen. In sommige gevallen is dat waar, maar niet voor iedereen, alleen voor degenen aan wie het gegeven is.

De apostel Paulus werkt dit idee dat sommige mensen de gave ontvangen om celibatair te leven verder uit. Hij noemt dit in 1 Korinthe, hoofdstuk 7, vers 7. Hij zegt:

Want ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ikzelf, maar ieder heeft zijn eigen genadegave van God, de één op deze wijze, de ander op die wijze.

1 KORINTHE 7:7

Hij bedoelt dat hij ongehuwd is. Maar hij zegt:

Maar iedereen heeft zijn eigen gave van God, de een deze en de ander die.

Met andere woorden, hij zegt:

Maar ik zeg tegen de ongehuwden en de weduwen: Het is goed voor hen, als zij blijven zoals ik.

1 KORINTHE 7:8

Een ongehuwde man, zo zegt Paulus vervolgens, kan de Heere dienen zonder het soort afleidingen dat gepaard gaat met de verplichtingen en verantwoordelijkheden van het huwelijk. Dat is iets positiefs. Paulus zelf had voor dat leven gekozen, of, zoals hij het verwoordde, hij had die gave. Hij zegt:

Ik zou denken dat het voor iedereen goed zou zijn om dat te doen.

Maar, zegt hij, niet iedereen heeft die gave van God. Hij zegt dat de ene man deze gave heeft en de andere een andere gave.

Wat hij bedoelt, is dat sommige mannen de gave hebben om celibatair te leven. Dat moet betekenen dat zij ongehuwd en zonder afleidingen kunnen leven vanwege een bijzondere genade die God hun heeft gegeven. Maar andere mannen hebben een andere gave, en dat is de gave om getrouwd te zijn. God geeft hun een vrouw en kinderen. Er zijn verschillende gaven. De ene man heeft deze gave, de andere een andere.

Jezus noemde dat hier. Dat het beter is voor een man om niet te trouwen, is iets waarvan niet verwacht kan worden dat iedereen het aanvaardt, maar alleen degenen aan wie het gegeven is. Maar degenen die het wel aanvaarden en aan wie het gegeven is, kunnen ongehuwd zijn tot eer van God. Zij kunnen met veel minder verantwoordelijkheden en afleidingen leven dan iemand die getrouwd is, en kunnen zich volledig wijden aan de dienst van God. Dat is natuurlijk wat God wil dat ze doen als ze zo'n gave om celibatair te leven hebben ontvangen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 19:3
- Mattheüs 19:9
- 1 Johannes 2:17
- 1 Korinthe 6:9-10
- Spreuken 13:15
- Mattheüs 19:10
- Filippenzen 1:21
- Mattheüs 19:11
- Mattheüs 19:12
- 1 Korinthe 7:7
- 1 Korinthe 7:8

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.